

Interjú Dorogi Péterrel, az Intim Torna Illegál együttes frontemberével

Erdélyi rajongók fürdőkáddal

Oroszlánosra vette a figurát az Intim Torna Illegál zenekara: az Élni jöttünk című új albumjuk borítóján is oroszlán van, de a dalok világa és a zenekar előadásmódja is olyan oroszlános lett – állítja az együttes frontembere. Dorogi Pétert a jövő heti marosvásárhelyi koncert kapcsán többek közt az új albumról, a megváltozott zenekarról kérdeztük, de arról is beszélgettünk, hogy miért szeretik az erdélyi mentalitást.

– Július 5-én Marosvásárhelyen a Vibe fesztiválon léptek fel. Mivel és hogyan készültök erre a vásárhelyi koncertre?

– Egy hónappal ezelőtt jelent meg a negyedik nagylemezünk, Élni jöttünk címmel, s ebben az évben ennek a lemeznek a bemutatója történik, úgyhogy a turné keretében érkezünk Marosvásárhelyre is. Még nagyon friss ez az anyag, május 25-én jelent meg, és ez a negyedik olyan lemezünk, amit fizikai állapotban is meg lehet vásárolni, tehát nemcsak digitális úton, hanem például benzinkutakon is kapható ez a lemez. Ennek pedig mi nagyon örülünk.

– Mit kell tudni erről a lemeztől? Hogy kerülnek bele az oroszlánok?

– Az oroszlánok úgy kerülnek bele, hogy örökbe fogadtam egy oroszlánt a családommal még tavaly karácsonykor, s azért pont egy oroszlánt, mert nagyon sok az oroszlán horoszkóppal született családtag. Pár évvel ezelőtt született egy lányom, és ő is oroszlán, úgyhogy ez az oroszlán nálunk egy fontos szimbólum. Magának a daloknak a világa is olyan oroszlános lett, ráadásul az Intim Torna Illegál zenei stílusa és előadásmódja is olyan oroszlános. Kicsit már olyan védett fajjá fogunk lassan alakulni, mert ez egy ilyen alkotó csapat, amely nem szokta bedugni a fejét a homokba, és nem szokott igazi mainstream, ázsiai befolyású zenéket csinálni, amiről az ember előre tudja, hogy el lehet majd adni a piacon. Mi igyekszünk inkább a kultúrát elmélyíteni, igyekszem olyan szöveget írni, amelyikben van irodalmi mélység, illetve irodalmi tartalom. És a zenénk is ezt fejezi ki, ennek ad egy jó erős hátteret.

– Élni jöttünk a címe. Ez mire célzás?

– Rengeteg olyan körülmény van az ember életében, amivel meg kell küzdenie, nagyon sok helyről nyomják el, de mégis szembeszáll ezekkel a nehézségekkel. Annak ellenére, hogy a magyar sírva mulat, annak ellenére mégiscsak élni jöttünk. Még ha sírunk is, ha sok „rossz” dolog történik is velünk, élni jöttünk a világra. „Csakazértis” meg fogjuk mutatni azt, ami bennünk van. Az első szám nagyon

jól összefoglalja ennek a szimbólumát: Nem adom fel.

– Ez a negyedik album, az elején két évenként adtak ki lemezt, erre meg négy évet kellett várni. Minek köszönhető ez?

– Azért vártunk négy évet, mert volt egy átalakulás a zenekarban,

fiatal, de nagyon bölcs tagnak a jelenlétével. S hogy miért tartott ennyi ideig? A koncert előtti hangolás ötször több időt vesz igénybe, mint maga a koncert, ez van a lemezzel is: a lemezfelvételt két-három hónap alatt megtörtént, az emberi ráhangolódás azonban eltartott egy évig, de ez sokkal fontosabb.

Lassan két éve más felállásban zenélnék. Emberileg és zeneileg is változott ez idő alatt a zenekar

basszusgitárost cseréltünk olyan két éve, és akkor az új basszusgitáros tagunkkal, Bikali Sanyival kezdtünk el újra dolgozni, újra felvenni dolgokat. Meg kellett találni a közös „vibe-ot” egymás életében, hogy minden a helyén legyen. Az ő édesapja kolozsvári, Sanyika nagyon sokat jár Kolozsvárra, ennek nagyon megörültem, mert nagyon jó az értékrendje. Tehát össze kellett barátkozni, megismerni egymást, elmentünk alkotótáborba is négyesben.

– Ez a tagváltozás hozott zenei változást is?

– Változott a zenekar is, igen: a hangszerelés most így a helyére került, és komolyabbá vált a hangzás is, meg a szövegvilág is. Az az értékrend, amit én képviselek, az támogatást nyert, s ezen a lemezen nagyon szép számok születtek emiatt. Az Intim Torna Illegál zenei és szövegvilága el tudott mélyülni ennek a

– Említetted, hogy milyen fontos, hogy ez az album fizikai formátumban is megjelent. Vesznek még lemezt az emberek?

– Pont azért örülünk annak, hogy ki tudtuk adni fizikai formátumban, mert manapság már nem nagyon vesznek az emberek lemezeket. Már nem tudják, hova betenni sem a cédélemez lassan. A technológia ott tart, hogy lassan az autókban sem lesz cédélejátszó, vagy külön kell betenni, s luxusnak számít. De most még szerintem elkapunk a végét a folyamatnak. Lehet a következő lemezek digitális formában fognak megjelenni, s mondjuk szöveggel. Valami kézzelfogható dolgot szeretnénk mindenképpen, mert karácsonykor vagy születésnap alkalmával mégsem lehet átadni egy linket, ahonnan le lehet tölteni az albumot.

– Ti 2010-ben léptetek porondra, kiválva a Kistehén Tánczenekarból, majd rögtön népszerűek lettetek. Szerinted minek köszönhető ez?

– Hát a rajongóknak. Nem volt ez egy kiszámítható dolog. Én az őszinteséget tudom felhozni, fiatal feltörekvő zenészeknek is mindig azt tudom javasolni én, hogy a legfontosabb az őszinteség és az eredetiség. Végül is az is fontos, hogy a zenekar éljen jól zenéljen, tehát ne legyen hamis. De a legfontosabb még mindig az eredetiség. Ha valaki zenész szeretne lenni, mindenképpen ki kell adnia szívét, lelkét, s hagynia kell, hogy a közönség megismerje a legfőbb titkait is.

tudja érezni magát. Ott volt egy olyan élményünk, amikor egyik koncertünkre a közönség hozott egy kádat, ült benne valaki, fúrta a lyukat a kádban, s adták egymásnak kézzel kézre a kádat, amíg ment a Vágjál lyukat a kádba című dalunk. Nagyon jó élmény volt. A Tusványos himnuszát felkérésre írtuk, nagyon örültünk neki, hogy tetszett a szöveg meg a zene is. Nagyon szeretik ott Tusványoson a Hipnotizőrkirályt, meg az Örökkét, úgyhogy ahhoz hasonló stílusban írtam meg a himnuszt is. Ha Erdélybe megyek, akkor az van, hogy mindenkinek, ami a szívén, az a száján, s arra gondoltam, hogy ezt írom bele, mert ott mindenki olyan szabad szájú, de nem rossz értelemben. A számon a szívem – ez

– Erdélyben is gyorsan szívébe zárt benneteket a közönség. Nektek mi jut eszetekbe legelőször, hogy ha Erdélyről hallotok?

– Nekem nagyon sok barátom, rokonom él Erdélyben, először a feleségem meg a rokonaim jutnak eszembe. A feleségem édesanyja erdélyi, Csíkszereda környékén született, úgyhogy sokat járunk arra felé. Az a nagy szeretet jut eszembe még, meg az őszinteség és a szorgalom. Azon kívül elég jó a pálinkájuk is. (nevet)

– Tusványoson vagytok rendszeres fellépők, ti írtátok a rendezvény himnuszát is. Ahhoz kapcsolódik valami emlék?

– Tusványos nagy kedvencem. A fellépés előtt egy-két nappal meg szoktunk érkezni, meg utána is maradunk még egy keveset. Az egy akkora ünnep, ott mindenki olyan felszabadult, és olyan jól

lett a címe, s szerintem jól kifejezi az ottani hangulatot meg az erdélyi emberek erősségét.

– Hogy néz ki a zenekar nyara? Fesztiválról fesztiválra jártok? És Marosvásárhelyen kívül láthatunk-e még Erdélyben?

– Nem unatkozunk, az biztos. Erdélyben legközelebb egyelőre úgy tűnik, hogy Szászrégenben leszünk szeptember 9-én. A legnagyobb fesztiválok ott leszünk a nyáron, voltunk az Orfűn múlt héten, de lesz Volt Fesztivál, Campus Fesztivál, motorosfesztivál, Sziget, csokifesztivál, strandfesztivál is – zsúfolt nyarunk van. Rengeteg fellépésünk van szeptember végéig, aztán ismét stúdióban leszünk, és vesszük fel az új dalokat. Most, hogy már így elindult az alkotás, könnyen jönnek a dalok, a szövegek, van, mit felvenni. SZÁSZ CS. EMESE